

رؤبایا و مکاشفات پولس

¹لایذ است که فخر کنم، هرچند شایسته من نیست. لیکن به رؤبایا و مکاشفات خداوند می‌آیم.² شخصی را در مسیح می‌شناسم، چهارده سال قبل از این. آیا در جسم؟ نمی‌دانم! و آیا بیرون از جسم؟ نمی‌دانم! خدا می‌داند. چنین شخصی که تا آسمان سوم ربوده شد.³ و چنین شخص را می‌شناسم، خواه در جسم و خواه جدا از جسم، نمی‌دانم، خدا می‌داند،⁴ که به فردوس ربوده شد و سخنان ناگفتنی شنید که انسان را جایز نیست به آنها تکلم کند.⁵ از چنین شخص فخر خواهیم کرد، لیکن از خود جز از ضعفهای خویش فخر نمی‌کنم.⁶ زیرا اگر بخواهم فخر بکنم، بی‌فهم نمی‌باشم چونکه راست می‌گویم. لیکن اجتناب می‌کنم مبدا کسی در حق من گمانی برد فوق از آنچه در من بیند یا از من شنود.⁷ و تا آنکه از زیادتِ مکاشفات زیاده سرافرازی ننمایم، خاری در جسم من داده شد، فرشته شیطان، تا مرا لطمه زند، مبدا زیاده سرافرازی نمایم.⁸ و درباره آن از خداوند سه دفعه استدعا نمودم تا از من برود.⁹ مرا گفت، فیض من تو را کافی است، زیرا که قوّت من در ضعف کامل می‌گردد. پس به شادی بسیار از ضعفهای خود بیشتر فخر خواهم نمود تا قوّت مسیح در من ساکن شود.¹⁰ بنابراین، از ضعفها و رسوایی‌ها و احتیاجات و زحمات و تنگیها بخاطر مسیح شادمانم، زیرا که چون ناتوانم، آنگاه توانا هستم.

محبت پولس برای کلیسای قرنتس

¹¹بی‌فهم شده‌ام، شما مرا مجبور ساختید. زیرا می‌بایست شما مرا مدح کرده باشید، از آنرو که من از بزرگترین رسولان به هیچ‌وجه کمتر نیستم، هرچند هیچ

هستم.¹² بدرستی که علامات رسول در میان شما با کمال صبر از آیات و معجزات و قوّات پدید گشت.¹³ زیرا کدام چیز است که در آن از سایر کلیساها قاصر بودید؟ مگر اینکه من بر شما بار نهدم. این بی‌انصافی را از منببخشید!¹⁴ اینک، مرتبه سوم مهیا هستم که نزد شما بیایم و بر شما بار نخواهم نهاد از آنرو که نه مال شما بلکه خود شما را طالبم، زیرا که نمی‌باید فرزندان برای والدین ذخیره کنند، بلکه والدین برای فرزندان.¹⁵ اما من به کمال خوشی برای جانهای شما صرف می‌کنم و صرف کرده خواهم شد. و اگر شما را بیشتر محبت نمایم، آیا کمتر محبت بینم؟¹⁶ اما باشد، من بر شما بار نهدم بلکه چون حیلگر بودم، شما را به مکر به چنگ آوردم.¹⁷ آیا به یکی از آنانی که نزد شما فرستادم، نفع از شما بردم؟¹⁸ به تیطس التماس نمودم و با وی برادر را فرستادم. آیا تیطس از شما نفع برد؟ مگر به یک روح و یک روش رفتار نمودیم؟

توبه برای بنای شما است

¹⁹آیا بعد از این مدّت، گمان می‌کنید که نزد شما حجت می‌آوریم؟ به حضور خدا در مسیح سخن می‌گوییم. لیکن همه‌چیز، ای عزیزان، برای بنای شما است.²⁰ زیرا می‌ترسم که چون آیم شما را نه چنانکه می‌خواهم بیایم و شما مرا بیایید چنانکه نمی‌خواهید که مبدا نزاع و حسد و خشمها و تعصّب و بهتان و نّمای و غرور و فتنه‌ها باشد.²¹ و چون بازآیم، خدای من مرا نزد شما فروتن سازد و ماتم کنم برای بسیاری از آنانی که پیشتر گناه کردند و از ناپاکی و زنا و فجوری که کرده بودند، توبه نمودند.